ASTORIASTA JA YMPÄRISTÖLTÄ

TOVERIN TELEFOONI-NUMEROT

Konttori ja liikkeenhoitaja 365
Toimitus 832

Kello kuuden jälkeen illalla, jolloin konttori suljetaan, on käytettävä joitakin seuraavista kotipuhelimista:
Liikkeenhoitaja 962-Y.
Toimittajat —
W. N. Reivo ..711-Y A. B. Mäkelä 962-Y
A. Salmi .....666-R S. Syvänen ... 1153
L. Moilanen ....762-L.

Toimituspuhelinta voi käyttää kello kuudesta aamulla kello kuuteen illalla.

PÄIVÄLISTÄ

— Soittokunnan harjotukset klo 7.

— Naislaulajat harjotukslin huomenna klo 1 iltapäivällä.

— Ompeluseuran ohjelmakokous tänä iltana klo 7:30. Keskustellaan "korkeista elinkustannuksista". Miehiäkin kehotetaan saapumaan.

— "Elinan surma"", harjotus klo 7. Kaikki mukaan, kuten ainakin.

— — —

TYTTÖ SYNTYI

Mr. ja Mrs. Hakkaraiselle, 120 W. Duane St., tänä aamuna vanhempiensa vuotuisen hääpäivän kunniaksi. Uusi ihminen ja äiti voivat hyvin.

— — —

MRS. J. OSMUS,

308 Alameda Avenue, sairastui äkkiä eilen illalla johonkin kuumeeseen. Hänet joudutettiin sairaalaan. Potilaan kuitenkin odotetaan paranevan muutamien päivien kuluttua.

— — —

AVIOERO

on annettu piirioikeudessa A. E. Redwaylle Jennie Redwaysta ja Grace Duffylle Walt. L. Duffysta. Viimemainittu sai hoitoonsa heidän lapsensa Mildred Leolan.

Eroa valmostaan vaatii myös Edward Riderbusch, jättämisen perusteeila.

— — —

MRS. SARAH F. CLAYTON,

yksi Clatsop kauntin vanhimpia asukkaita, kuoli kotonaan Seasidessa eilen aamulla 83 vuoden ijässä. Hän oli syntynyt Tennesseessä ja tuli Californiaan setänsä, kapt. C. Green Woodin kanssa v:na 1848, sitten siirtyen Warrentoniin, Ore., v:na 1862. Omaisia ja tuttavia on hänellä paljon.

— — —

POLIISIOIKEUDESSA

eilen iltapäivällä kiinalainen "Charley Lee", joka seitsemän muun miehen keralla vangittiin kämpläyksestä toissailtana, menetti takauksekseni jättämänsä $200. Charles Johnsonia sakotettiin, kassöörinä toimimisesta tuossa pelissä $50, jonka hän maksoi. Walter Johnson, J. Peterson, J. Benton, A. Matson, ja N. Brown maksoivat $25 kukin. Albert Anderson jäi vankilaan 12 vuorokaudeksi, kun ei ollut varoja.

— — —

HUKKAAN MENI SE VAIVANNÄKÖ.

Niiden monien "velvoitusten" joukossa, joita nykyaikana on kuultu, oli hiljattain sekin, että väestön, mutta etupäässä koululasten, olisi ryhdyttävä keräämään käytettyjä postimerkkejä Punaselle Ristille. Tämä muka kuului voivan niistä eräällä salaperäisellä tavalla eristää väriaineen. Tuhannella vanhalla postimerkillä piti tulla elatusta "yhdelle belgialaiselle lapselle viikoksi".

Näitä merkkejä sanotaan kerätyn paljon—tietysti ihan turhaan; ja nyt ihmetellään, mikä Saksan keisarin asiamies saattolaan väestön tuhlaamaan aikaansa ja energiaansa mokomassa touhussa. Järjestys ja järjellinen harkinta eivät siis olisi vahingoksi velvollisuuksiakin arvostellessa.

— — —

"ELINAN SURMA".

Ensi sunnuntaina esitetään tämä loistonäytelmä Klubin teatterissa. Tätä tilaisuutta ei kenenkään pidä sivuuttaa, sillä näytelmää ei esitetä lähitulevaisuudessa toistamiseen.

"Elinan surma" on vaikuttava kuvaus eräästä historian kertomasta traagillisesta tapauksesta. Näytelmä on kuolematon. Useat suuremmat näytelmäseurat tässäkin maassa esittävät sitä vähintäin kerran vuodessa, saaden tavallisesti täyden huoneen katsojia, puhumattakaan Suomen teattereista, jotka sitä menestyksellisesti esittävät useamman kerran vuodessa.

Näyttämöasetus ja puvut ovat niin tarkotustaan vastaavat kuin meille suinkin on mahdollista ne laittaa. Ja tunnustettua lienee, että Klubin teatteri on hyvänpuoleisesti varustettu siinä suhteessa.

Esirippu nousee täsmälleen klo 7:30. Saapukaa siis ajoissa.

Katuvaunu odottaa yläkaupunkilaisia näytännön jälkeen.

Ei liene liikaa odottaa, että "Elinan surman" esitysillasta muodostuu erikoistilaisuus, jolloin Klubin teatteri todella saa täytensä.

Varustakaa siis ajoissa itsenne pääsylipuilla. Niitä saatte jo nyt Klubin kaupasta.

Lähempiä tietoja näytelmän henkilöistä, lippujen hinnoista, y.m. saatte kohdistamalla katseenne hetkiseksi tässä lehdessä ja tällä sivulla löytyvään ilmotukseen.

— — —

ASUNTOPULASTA

Astoriassa valittaa "Morning Astorianin" tämänaamuisessa numerossa Geo. F. Rodgers Ship Co:n isäntä Rodgers, sanoen menettäneensä monta hyvää työmiestä sen takia, kun he eivät ole löytäneet asuntoa. Rodgers ennustaa tänne tulevan "tuhannen työmiestä lisää muutamien kuukausien ajalla", ja kysyy, että mihinkä nämä majotetaan. Lievikkeeksi esittää hän kaupungilla olevien "—talojen" korjaamista asuttavaan kuntoon ja alttiimpaa huoneitten vuokrausta taloissa, joissa niitä on. "Miehet maksaisivat hyvin sellaisesta mukavoittamisesta. Nämä työläiset ovat puhtaita, rauhallisia miehiä, eikä yhdenkään perheen, säätyyn katsomatta, tarvitse hävetä, jos ottaa heitä yhden tai useampia kotiinsa", myöntää hän.

Tämän johdosta joku lehden kynällinä on laittanut "kaneetin", jossa sanotaan m.m.: "— — — työläinen, joka saa suurempaa palkkaa kuin koskan ennen, voi helposti laittaa itselleen kodin. Kiinteistö on huokeaa Astoriassa ja sitä voidaan ostaa helpoilla maksuehdoilla. Muutamista lautakuormista voi hän lyödä kokoon väliaikaisen asunnon, kunnes saa paremman." — Niin, että mihinkä te, työläiset, upotatte ne suuret palkkanne, kun ette "pykää?" Skandinavialaisten ja suomalaisten hän tosin myöntää kunnostautuneen kotien rakentamisessa "esimerkiksi kelpaavalla tavalla", mutta ehkäpä hän ei ole tarkoin laskenut kuinka moni näihinkin kansallisuuksiin kuuluva työläinen vain makailee rahasäkkinsä päällä, eikä rakenna kotia!

Ehkä siltä varalta, että työläiset edelleenkin "lajiminlyövät" oman kodin rakentamisen, ehdottaa kaneetin kirjottaja, että hallitus laittaisi pikajunan kuljettamaan miehiä Astorian, Gearhartin ja Seasiden välillä aamuilla ja illoilla, ja perisi kyydistä, sanottakoon 25 senttiä päivässä. Paremman puutteessa tästä kyllä olisi jonkunverran apua, mutta eivätköhän Portlandin y.m. paikkojen säätyläiset, joiden kesämajoja Gearhartin ja Seasiden tyhjänä-olevat talot enimmäkseen ovat, sentään tuntisi huolestuttavaa paheinvointia ajatellessaan työläisten majottamista huviloihinsa. Työläinenhän on vain talojen rakentaja, ja se on kokonaan toinen juttu kuin talossa asuminen.

— — —

SOSIALISTIOSASTO

piti taas hyvin onnistuneen kokouksen eilen illalla. Osanottajia oli paljon, eikä ollut vähän asioitakaan.

Aug. Nikula valittiin vielä yhdeksi edustajaksi Oregonin sosialistipuolueen konventsioniin, joka pidetään Portlandissa maalisk. 30 p:nä.

Ala-Columbian osastojen kesäjuhlakomitean kysymyksestä, pidetäänkö juhlat Astoriassa vai Portlandissa, ryhdyttiin äänestämään lipuilla. Ne, jotka syystä tai toisesta eivät olleet kokouksessa eilen illalla, voivat käydä merkitsemässä mielipiteensä Klubin kaupassa ensi kokoukseen mennessä.

Sosialistipuolueen yleisen toimeenpanevan komitean kerran kuukaudessa julkaisemaa, päivänkysymyksiä koskettelevaa lentolehtistä päätettiin tilata 1000 kpl. jatkuvasti. Sen hinta on $1.00 tuhannelta.

Kysymys koko maata käsittävän näytelmälliton perustamisesta jätettiin huomioon ottamatta.

Miljoonan Dollarin Agitatsionirahaston kartuttamiseksi puolueelle päätettiin ryhtyä ponteviin toimenpiteisiin. Varoja kerätään listoilla ja iltamilla ja keräys koetetaan ulottaa toiskielistenkin keskuuteen, mikäli mahdollista. Kansainvälinen järjestyneen työväestön juhla, "Vappu", tullaan viettämään erikoisesti tämän agitatsionirahaston hyväksi. Agitatsionikomitea velvotettiin toimimaan näiden suunnitelmien täytäntöönpanijana.

Länsipiirin puhujan, tov. Alfred Hautamäen, matkaohjelman muuttamista niin, että hän ehtii tänne ennen kalastuksen alkamista, vaadittiin.

Uusien jäsenten tulo osotti olevan tuonnottain jäsenmäärän lisäämiseksi aletun ryntäyksen hyvässä vauhdissa. Heitä saatiin seuraavasti:

Hilma Salvon, Wilhelm Laine, Agnes Laakso, Axel Laakso, Jennie Oja, Tuomas Juola, Pekka Färdig, Victor Virkkula, John Junttila, Charles Sikström, Selma Sikström, Frank Heino, Albert Feld, Sam Lauru, Hanna Lauru, Urho Luukinen, Ida Nikula, Sigrid Niemi, Sanni Paavola ja Victor Sauna-aho.

Rocklinin osastolle oli kerätty $11.15 ja Mt. Solon osastolle $15.80.

Voimisteluseuran säännöt hyväksyttiin sellaisinaan.

Näytelmäseura ilmotti Portlandin osaston näytelmäseuran tulevan Astoriaan vierailunäytännölle maalisk. 23—24 päiviksi. Astorian osasto saa tulot, lukuunottamatta näyttelijäin matkakustannuksiin menevää erää. Täkäläinen näytelmäseura menee Portlandiin vuorovierailulle maalisk. 17—18 päiviksi samanlaisilla ehdoilla.

Osaston kirjasto on nyt yleisön vapaasti käytettävissä, sillä entinen "nikkelin" maksu kirjalta poistettiin nyt. Ainoastaan huolimattomien viivytysten ehkäisemiseksi laaditut sakkomääräykset, sekä velvollisuus korvata kirja, jos sen pahoin turmelee, tai hävittää, ovat voimassa.

Näytelmäkilpailuihin ei Astorian osasto tule ottamaan osaa ensi kesäjuhlissa.

Tällä kerralla ei jäänyt aikaa keskusteluun tai väittelyyn jostakin periaatteellisesta tai muusta kysymyksestä. Agitatsionikomitea kuitenkin tulee edelleen varustamaan ja alustamaan keskustelukysymyksiä osaston kokouksiin.

— — —

Oletko hankkinut Toverille uuden tilauksen tällä viikolla?

Minun piti kirjottaa jotakin

Minun piti kirjottaa jotakin jo kuusi vuotta sitten, mutta esteeksi tulivat periaatteet, eivät omani vaan toisten, oikeammin periaatteet "joita varten — joidenkin mieleztä — sosialistiset lehdet ovat perustetut", niin sanoakseni. Eipä sillä että minä haluaisin kirjottaa jotakin noita periaatteita vastaan, tai kirjotuksillani niitä loukata, ei. Mutta asia on se, että minä en käsitä tai ota noita periaatteita niin ahtaalta kannalta kuin jotkut — jotkut vastalauseiden runnaajat. Nuo vastalauseet periaatteen nimessä ovat tulleet vastaani lehtien palstoilla. Ja vaikka olenkin kuulunut jäsenenä pariin osastoon — toinen idässä, toinen keskivaltioissa — joista esimerkiksi on vastalauseita lehtiensä toimituksille lähtenyt, en nyt kuitenkaan satu muistamaan ketään erityistä persoonaa — toveri vastalausetta nimittäin — mutta tekee silti mieleni kuvata hänen persoonansakin.

Hän on jäykkä, sillä hän on täytetty periaatteella, hänen askeleensa ovat arvokkaan keinahtelevia, sillä hän on humaltunut paljosta periaatteesta. Hänen äänessäänkin on väre periaatteen ainaisesta kurkussaolosta ja hänen naamalleen on halpautunut ijankaikkinen ilme "painostavasta periaatteesta."

Häntä, toveri vastalausetta, se periaate painostaa, sillä hän luulee että kaiken tämän hän tarvitsee ja vielä enemmänkin, hänen katseensa on kuin tahtoisi se sanoa jokaiselle: sinä hutilus, kavahda edessäni, sillä minä olen kuninanarvolnen, jäykistynyt puolueveteraani, monen monivuotisine taattuine kokemuksineni. Ja minun tekisi mieleni lisätä: vallan pelottava!

Tämä toveri vastalause periaatteellisen muistutuksen kaapuun kääriittynä tuli viimeksi vastaani Hoquiamin kirjeessä Toverin numerossa kolmekymmentä seitsemän. Ja sen jäykkä ilme kokonaan vei minulta kirjotushaluni, vaikka minun piti kirjottaa jotakin — jotakin johon aiheen sain jo kuusi vuotta sitten, mutta aina ovat vastalausekummitukset pelottaneet minut sitä julkituomasta.

Nytkin jäi kirjotusaiheeni sikseen. Jäin istumaan nojatuoliin mukavaan asentoon koko illaksi, miettimään periaatteita. Välillä vain hommasin kupin "postumia" toverini kanssa ja taasen mietin periaatteita. Mutta koska olen ikäänkuin tottunut siihen että kaiken yakavan ohella saa olla kevyttäkin joukossa, siitä syystä että se tuo reippautta mukaan ja tekee mielen virkeäksi ja terävämmäksi tajuamaan vakavammatkin asiat, niinpä pujahtivat ajatukseni periaatekysymyksestä "postumin" juontiini. Tuohon tapaan, minkä toverini ja minä nykyisin olemme totutelleet itsellemme, että kello ei iltasella pääse yli kymmenestä ennenkuin olemme saaneet kupin postumia leivosten kanssa.

Pelkkä tottumus tuo vain — kuinka pian ihminen voikaan totuttaa itselleen jonkun tavan. Ja kun tämän tottumuskäsitteen valossa rupesin uudestaan miettimään periaatekysymystä, niin eikös alkanutkin selviämään. Syy siihen, ajattelin, että jotkut toverit, jotkut osastot ja jotkut kokoukset ottavat periaatteet niin ahtaalta kannalta, että he — kuvaannollista kieltä käyttäen—ikäänkuin kuolettavat periaatteen ja säilyttävät sitä sitten taikavoimaisena "muumiona", jota pieninkin vallattomuus, viattominkin "huikentelevaisuus" saattaa loukata, ja silloin periaatemuumio ei loitsikaan esille siltä odotettua — menestystä, saavutuksia tai mitä vaan, syy siihen on se että he ovat itsensä siihen totutelleet niinä aikoina jolloin sosialismi niin suuressa määrässä oli enemmän tunneasia. Lisäksi he ovat tottuneet uskomaan että se minkä he ovat tottuneet ajattelemaan oikeaksi, on ainoa oikea tottumus. Ja silloin enemmittä harkitsemisitta — ja kun ihminen on yksipuolisuuteensa piintyneesti tottunut, silloin harkitseminen onkin hänelle melkein mahdotonta — syntyy paheksumislause.

Siispä niiden jotka eivät ole heidän kanssaan samaa mieltä, pitää vaan alkaa totuttelemaan heitä käsittämään hiukan toisiakin, silloin kun nämä toiset eivät vailan väärässä hekään ole.

Nämä sosialistisen lehden muumiomaisen periaatteen miehet ja naiset huutavat: enemmän artikkeleita — enemmän vakavia periaatteellisia artikkeleita. Ja minä luulen että he tahtoisivat niitä varmaankin niin paljon, ettei lehteen mahtuisi ei niin kertomuspätkääkään. Ja paikkakuntakirjeet ne pitää olla pelkkiä periaatekokoomuksia, niissä pitää olla kaikki sosialistiset voimalauseet jokaisen asian edessä ja takana, huolimatta siitä että ne olisivat vaikuttavampia jos niiden lyhyt ja sattuva sanamuoto vain tähtäisi, osottaisi olojen ristiriitaisuuteen.

Kun olen tekemisissä näin vakavan vastuksen kanssa, kuin on toveri vastalause, niin ei kai tässä vähempi huta kuin kokemuksillaan painostaminen ja esimerkeillään todisteleminen.

Kun aikeeni kirjottaa jotakin — jotakin peräti kevyttä, ihan naurettavaa, mutta ymmärtävälle lukijalle täysin luokkaperiaatteen mukaista kylläkin — paheksumislauseiden pelosta meni myttyyn, niin käänsin minä toimeni toisaalle. Luin sen kun oli aikaa ja lukemiseni lomassa koreilin kuinka se kävisi lukemani perusteella artikkelin kyhääminen. Luin Hillquittia ja jossakin lehdessä ilmestyi artikkeli aineesta: yksityisomistusoikeus ja palkkatyöjärjestelmä ja sen vaikutus ihmisluonteeseen. Luin Kautskyä ja kirjoitin sosialististen lehtien merkityksestä. Luin Bebeliä ja Kate Richards O'Hare'a, ja niin vänäsin artikkelin naiskysymyksestä. Ja mailman tapahtumat eivät jääneet minun kynältäni rääpimättä. Suomen vapaustaistelusta, Aino Tuomisen katoamisesta, Matti Kurikan ihanteista, ja jos vaikka mistä minä vänäsin kokoon "artikkelin". Joskus mietiskelin omia mietteitäni, ja niin syntyi artikkeli: "Himmeät käsitteet ja asioiden selvä todellisuus" — Minulla nähkääs oli selvillä asioiden todellisuus, piti siis vähän kömyyttää muiden "himmeitä käsitteitä". Mutta pian ne asiat selvisivät minulle vähän laajemminkin, huomasin että tuollainen touhu ei ole minkään arvoista. Voihan jokainen henkilö itse lukea Hillquittia, Kautskyä, Bebeliä, Katea ja ketä vaan, kunhan kirjallisuusasiamiehet vaan pitävät huolen että ihmiset saavat kirjoja. Ja muista mailman asioista kertovat uutiset ja lisää selvitystä antavat toimituskirjotukset.

Etteivätkö lehtiemme tilaajat muka ymmärtäisi suoraan näiden suurkirjottajien itsensä laatimia periaate- ja menettelytapaselostuksia ynnä muita. Siihen käsitykseenhän me olemme itsemme totuttaneet ja saaneet kansanjoukotkin ajattelemaan, etteivät he mihinkään pysty ja niinollen he eivät halua mitään yrittäkään. — Tämä kuitenkaan ei ole mitään muuta kuin eräs ajatustapa, johon on jo totuttu ja — josta pitäisi päästä eroon. — Me olemme vaan taikoneet sellaisen loistekehän sosialistisen lehtien ympärille, että joukot — ja toveri paheksumislause kuuluu tähän joukkoon — odottavat suu avoinna sosialistisen yhteiskunnan tuloa yksinomaan sosialistilehtien toitotuksella, ja siitä syystä kai noissa lehdissä toveri paheksumislauseen mielestä ei saisi ollakaan sanaakaan muuta kuin suoraa huhuilemista. Vaikka, sen minä vakuutan, se sosialistinen yhteiskunta kyllä on sellainen junttura, että vaikka sen kellon kalkutus meille jo kuuluukin, ja niinollen pitäisihän sen tulla kun nousee kivelle ja sitä kuuluvasti huutelee, ei se kyllä huutelustamme välitä, vaan sitä pitää mennä vieläpä oikein suurella joukolla noutamaan. Ja sen lopullinen käsiimme saaminen saattaa kysyä — näemmehän sen Venäjän ja Suomen sisällissodista — ankaraa ottelua. Eikö silloin olisi hyvä jos meillä olisi joukkoa, paljon asiallemme myötätuntoista, taisteluvalmista joukkoa puolellamme.

Miten saamme tätä joukkoa? Siten että teemme toimintamme entistäkin avonaisemmaksi ja agitatsionimme ulos joukkojen kokoamiseen tähtääväksi. Ja tässä tarkotuksessa lehtiemme kannattajat ja kirjeenvaihtajat saisivat avustaa lehtiämme vapautumaan viimeisestäkin hurskauden naamarin riekaleesta, ja sen sijaan tehdä ne pirteiksi, eloisiksi ja mukaansa tempaaviksi. Ja joukkojen itsensä keskuudesta otetut kuvaukset ja kertomukset ovat juuri siitä vetovoimaa. Eihän niitä siti tiotystikään tarvitse ylettömästi käyttää, mutta jonkunverran kokoomistarkotusta varten, vaan vieläpä omiksi väli- ja makupaloiksemme — virkistysjuomaksemme, niin sanoakseni.

Ja tämän jälkimäisen, oman kevyen lukemisen tarpeemme, minä haluaisin todistellakin siitä syystä kun aina aivan liian yksipuolisesti painostetaan vaan sitä, että kevyttä lukemista harrastavat "ne jotka eivät raskaampaa, vaikeampaa vielä tajua." Ikäänkuin ihminen sitte kun alkaa tajuamaan mitä ikinä tajuttavissa on, kääntäisi selkänsä kaikelle kevyelle. Joka niin tekee, niin hänestäpä sitte tuleekin noita mielestäni "pelottavia".

Kun minä kirjottelin "artikkeleita," niin en koskaan "kuullut" en niin "hajuakaan" siitä, oliko niitä kukaan lukenut tai ei. Rupesin arvelemaan että tuskinpa niitä kukaan lukee. Mutta kun käännyin siitä kevyemmälle alalle, kertomuksiin, vieläpä "humoristisiin" kertomuksiin, niin pian sainkin kuulla että ne olivat saaneet huomiota. Kerran kesäisellä uimaretkellämme tytöt puhua pulikoivat kuinka eräällä tuntemallamme ja heille esitetyllä nuorella miehellä on suuri kirjavarasto ja kuinka hän harjottaa opintoja. Ja toinen tytöistä sanoo minulle: sehän on kuulemma sinuun ihastunut sinun sepustuksiesi tähden; meidän pitää vaan teidät esitellä toisillenne.

— Älähän, mutta ette sentään tarvitse vaivautua esittelemään. Tällä kertaa minulle riittää tieto, että mies jolla on suuri kirjavarasto ja joka harjottaa opintoja, pitää sepustuksistani. Mutta älkää nyt sentään olko mustasukkaisia, onhan teilläkin "taiteenne" ihailijoita — sinulla näytelmätaiteesi, ja sinulla laulutaiteesi, lörpöttelin vastaan. Ja mitä olivat nuo sepustukseni? — Ei mitään muuta kuin sellaisia vaan kevyitä "vastalauseen alaisia" kuten eräs tuttavani minulle kieli eräiden järeiden tovereiden tuskitelleen että kun "sellaisia" otetaan lehteen. — Oli viitanut erääseen minun sepustukseeni.

Kerran taasen eräs tyttö, jonka kanssa olimme tunteneet toisemme jo useita kuukausia, sanoi ihmeissään minulle: kun minä nyt vasta sain tietää että sinä olet se "—" (Siihen aikaan "trämppäilin" kirjallista taivaltani jollain toisella nimellä kuin allemerkityllä).

Ensimäinen otaksumani oli, että hänellä on minulle pahoja terveisiä toveri vastalauseelta, siksi vastasin: No vaikkapa et olisi vielä nytkään saanut sitä tietää.

— No saanhan tuon tietääkin.

— Miksi?

— Muuten vaan.

— Miksi?

— Minulla on Michiganissa tuttava, joka aina puhui sinusta.

— Puhui minusta — ja mitä ?

— Tykkäsi kertomuksistasi.

— Esimerkiksi mistä?

— Esimerkiksi: "Matkalla".

— Oh hoh hoo! (Humoristisen sepustukseni: "Matkalla" olin vallattomuudessani lähettänyt lehteen vartavasten toveri vastalausetta uhmaten.) No kerrohan nyt vähän tuosta tuttavastasi, pyysin.

— Hän on innokas sosialisti, osaston toimihenkilöitä, muun muassa sanomalehtikirjeenvaihtaja.

— Nimi?

Sain kuulla nimensä ja myöhemmin kun tilasin "Työmiehen", "Raivaajan" lisäksi, olin tilaisuudessa lukemaan tuolla nimellä varustettuja paikkakuntakirjeita. Ne osottivat asiallisuutta, tietoisuutta, teräväjärkisyyttä ja sosialistista innostusta, vaikkakaan innostus ei häntä ahdistellut pitkiin saarnoihin, hän sisällytti sen asian esitysmuotoon.

Nämä esimerkit kerroin osottaakseni nyt senkin puolen, että suuren kirjavaraston omaavat ja itseopiskelua harjottavat toverit, sekä kahden, kolmenkin suomalaisen puolueleh den vakituiset lukijat ja piirinsä lehden uutiskirjeenvaihtajat, jossa toimessa täytyy seurata paikkakuntansa toiskielisiä lehtiä lisäksi, saattavat kaiken toimensa ohella olla huvitettuja kevyistä kertomuksista ja kuvauksista.

Ja pitäisikö ne nyt sitte sensuroiroida pois joidenkin tovereiden yksinkertaisuuden takia —?

Ennemmin painostettakoon useamman lehden tilaamisen edullisuutta, — silloin varmasti voi artikkelitarpeensa tyydyttää — lehtiemme laajentamista sekä kirjallisuuden laajempaa viljelemistä, sillä ei runsaammallakaan artikkelien lukemisella kukaan voi hankkia itselleen suuriakaan tietoja. Paremmin onnistuu tietojensa kartuttamisessa käyttäessään välineinä myöskin kirjoja kaiken muuan lisäksi.

Niin että, hyvät toverit, enkö minä nyt saisi kirjottaa sitä pientä pilapätkääni, jota olen aikonut kuusi vuotta?

Kaktus.

MAHTAVAA! JÄNNITTÄVÄÄ!

Astorian S.S. Klubin Teatterissa

—esitetään—

Sunnunt. Maalisk. 3 p:nä

kello 7:30 illalla

"ELINAN SURMA"

Murhenäytelmä seitmemässä muutoksessa.
Kirj. Gustaf von Numers.

[Henkilöt]	[Esittäjät]
KLAUS KURKI, Laukon isäntä	YRJÖ SIRO
KIRSTI FLEMING, Vääksyn emäntä	MINNIE SIRO
JUHANI FINCKE, Suomelan isäntä	O. JUSSILA
EBBA, hänen vaimonsa	IDA NIEMELÄ
UOTI, ELINA } heidän lapsiaan	W. PELTO, SAIMA SAARINEN
UOLEVI FRILLE	F. SAARINEN
VESILAHDEN ROVASTI	F. NIEMI
VESILAHDEN KANTTORI	O. HUTTUNEN
ROUVA KIRVES	ALINA JÄMSÄ
ROUVA LINNUNPÄÄ	MARIA HIHNALA
VAPPU, Kirstin imettäjä	A. HATUNEN
STJERNKERS	JÄRVI
BITZ	F. LUUKI
TAVAST	W. SOININEN
HORN	W. JÄRVI
KULJEKSIVA LAULAJA	O. AGA
LYYLI	M. PALO
LIISA	M. KONTTAS
MARKETTA	H. PALO
JAAKKO	I. FINNILÄ
ANTERO	H. KAUPPILA
TALONPOIKA	F. LUUKI
MATTI NIILONPOIKA	A. KIVI
KERJÄLÄINEN	W. ROSENQVIST

Häävieraita, Laukon, Suomelan ja Vääksyn palvelijoita. Talonpoikia y. m.

I:nen kuvaelma Suomelassa; II:nen Vesilahden kirkon sakaristossa; III:s Laukossa; IV:s Suomelassa; V:s Vääksyssä; VI ja VII Laukossa

Aika XV:nnen vuosisadan keskivaiheilla.

Kauniit Puvut! Komea Näyttämöasetus!

Soittokunta soittaa alussa ja väliajoilla.
Sisäänpääsy $1.00, 75 ja 50 senttiä.

"Elinan surman" esitysiltana tulee avarassa teatterisalissamme vallitsemaan tungos. On itsellenne eduksi, että hankitte lippunne ajoissa. Niitä on saatavana Klubin kaupasta torstaista alkaen.—Esirippu nousee täsmälleen klo 7:30. Saapukaa ajoissa; näette näytelmän alusta ettekä häiritse toisia, saapumalla paikoillenne näytelmän aikana.—Katuvaunu odottaa yläkaupunkilaisia.

SEKALAISIA ILMOTUKS.

HUOMAUTUS YLEISÖLLE — Ensimäisestä päivästä maalisk., 1918, kylpy on 20c mieliltä ja naisilta 15c Kuusamon Jussin saunassa. (28

MYYTÄVÄNÄ—48 eekkerin farmi, joka sijaitsee Knappa'ssa, Ore. Melkein kaikki tasaista maata, josta noin 8 eekkeriä on puhdistettua. Uusi suuri navetta ja ulkohuoneet. 20 min. kävely rautatieasemalle ja 3 min. kävely laivalaiturille. Myöskin on hyvä kaivo, jossa on parasta vettä mitä on saatavana ja maan läpi juoksee pieni joki. Rikasta mustaa multaa. Hinta $3,000; $1,200 maksettava heti ja loppu hyvillä ehdoilla. Kirjottakaa englanninkielellä osott: C. A. C., 681 East Ash St., Portland, Ore. (5

MYYTÄVÄNÄ.

30 eekkeriä "tide-land" maata, ollut talkin sisällä neljä vuotta, viisi mailia Astoriasta, hyvän kivitetyn tien varrella; myös hyvä vesitie aina avoinna.

Maa sopii hyvin kaupungissa työskentelevälle kotipaikaksi. Kappaleen voi myöskin jakaa kahteen osaan.

Tietoja hinnasta y.m. ehdoista saa kirjottamalla:
"Omistaja", Box 99, Astoria, Oregon.

MYYTÄVÄNÄ—Hyvä ruokatalo poismuuton tähden, myydään hiljan rakennettu 43-ruumainen ruokatalo, jossa on hyvät ulkohuoneet sekä höyrysauna. Talo sijaitsee aivan sahamyllyjen keskellä, jonka tähden siinä on tilaisuus pitää täysi määrä miehiä. Hinnasta sekä maksuehdoista saa tarkemmat tiedot suullisesti tai kirjottamalla. Sakri Suomela, 529 Mill St., Raymond, Wash.

Kauppamme korjaaminen on vaatinut aikaa ja rahaa.

TARVITSEMME RAHALLISTA AVUSTUSTANNE

voidaksemme korvata kulut ja siksi myymme kaikkea tavaraa halvalla.

HILDEBRAND & CO.

Huonekaluja, uuneja, mattoja.

KEHYKSIÄ tehdään tilausten mukaan Toverin Kirjakauppa.

Astorian Pikkuilmotuksia

KADOTETTU

KADOTETTU—maanantai iltana helmik. 25 p:nä, noin 100 syltää 7-tuuman "Combination Diver" verkkoa Smith's kanavaan. Jos löytäjä hyväntahtoisesti toisi sen palkintoa vastaan Anton Josephsonille, 26½ W. Astor St., Astoria, Ore., tai ilmottaisi puhelimella 809. (2

MYYTÄVÄNÄ

MOOTTORIPYÖRÄ—vähän käytetty, myydään poismuuton takia halvalla. Kysykää osotteella 394 Alameda Ave., Astoria, Ore. Tavattavana klo 5—6:30 iltasin.

MAA MYYTÄVÄNÄ—31 eekkeriä maata, josta 16 eekkeriä alankomaata, joen varrella, 6 mailia Astoriasta, Isossa Walluskissa. Uusi talo, 5 lehmää, yksi hevonen ja kanoja ynnä muita ulkohuoneita ja työkalustoa, myydään huonon terveyden takia hyvillä ehdoilla. Lähempiä tietoja saa Toverin konttorista, Box 99, Astoria, Ore.

RÄÄTÄLI-LIIKKEITÄ

OLEN OSTANUT S. Hakolan räätälliliikkeen, joten tästälähtien tehdään uusia, korjataan ja prässätään käytettyjä pukuja.—HENRY HYRKÄS, 214 Taylor Ave., Astoria, Ore. (1

PALVELUKSEEN HALUTAAN

HALUTAAN—tyttö tavalliseen taloustyöhön. Kyselkää aamupäivällä, Mrs. P. A. Stokes, 694 Grand Ave., Astoria, Ore. (1

HALUTAAN—palvelustyttö E. Hendricksonin ruokataloon, Uppertown, 1295 Franklin Ave., Astoria, Or. (1

HALUTAAN 14—16 ikävuoden välillä oleva poika Toverin liikkeeseen. Lähemmin tämän lehden konttorista

RUOKATAVARAA

OREGON CO-OPERATIVE MERCANTILE ASSN

on työläisten omistama liike. Ostakaa siis kaikki liha- ja ruokatavaranne omasta liikkeestänne. Kun teette niin samalla autatte itseänne sekä kauppaamme saamaan tavaran ensiluokkaisena ja halvimmilla hinnoilla. Kun tarvitsette jotakin, soittakaa 157 niin tilauksenne täytetään heti. (Ilm.)

LÄÄKKEITÄ

NUX RAUTA PILLERI.

Vahvistavat hermostoa, kasvattavat verta, lisäävät ruokahalua ja panevat vatsan normaalitoimintaan. Hinta $1.00. Saatavana Hellbergin Apteekista. —Ilm.

QUININE GRIPPE TABLETS—Viiustuminen, päänsärky, vatsan epäkunnossa olo ovat tavallisia gripin oireita. Nauttimalla Hellberg'in Grippi-tabletteja 2 joka kolmas tunti heti alussa varjelette itsenne monilta vaarallisilta taudeilta. Hinta 25c. Saadaan Hellbergin Apteekista.